

plads paa Nørrebro. Dette Tilbud har man naturligvis ikke kunnet modtage; thi dette Anlæg staar i en saadan Forbindelse med Statsbanernes Trafik, at det absolut bør være en Station, anlagt af Staten. Jeg har for mit Vedkommende ikke nogen- somhelst Tvivl om, at de Anlæg, som foreslaas her under Nr. 347, ere i høieste Grad ikke blot i Interesse af Befolkningen paa Nørrebro, men ogsaa i Statsklassens og Statsjernbanedriftens Interesse, og jeg tør derfor ogsaa haabe, at det ærede Thing vil gaa ind paa dette Forslag. Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til at henvise til de udførlige Bemærkninger, hvorved der er gjort Rede for Forslagets Enkeltheder, i den Skrivelse fra mig til det ærede Udvalg, som findes trykt blandt Bilagene. — Ved 2den Behandling yttrede den ærede Ordfører, at en af Grundene til, at man havde nægtet de begjærede Bevillinger til samtlige Abvidelser af Banestationer, var den, at der havde hersket en Misforstaaelse eller Meningsulighed mellem den tidligere Indenrigsminister og Finantsudvalget om de Negler, der burde følges ved Anlæg af nye Stationer og Holdepladser. Han nævnte imidlertid ikke, med Hensyn til hvilke af disse Nægtelser denne Grund havde gjort Udslaget, og jeg var derfor nødsaget til at opstille alle disse Forslag igjen, for at der kunde gives Udvalget Veilighed til, efter at jeg havde forsøgt at fjerne de nævnte Misforstaaelser med Hensyn til Holdepladserne, at tiltræde et eller flere af disse Forslag. Det er imidlertid ikke lykkes mig at faae det ærede Udvalg til at tiltræde noget af disse Forslag. Skulde jeg nævne et enkelt af dem som særlig paatrængende, saa skal det være Vædringsforslaget under Nr. 357, om Lokomotivremisen paa Aarhus Østbanegaard, fordi den nuværende Tilstand der er forbunden med ikke ringe Fare for Færdse- len, og fordi der her kun er Tale om et mindre Beløb, nemlig 10,600 Kr., medens et langt større Beløb vil bespares for Statsbanerne, saafremt Forslaget vedtages. — Jeg skal tillade mig at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 362 med Henviisning til de Grunde, som ere anførte i min Skrivelse, der ledsagede Forslaget, og som findes trykt i Bilagene. — Under 2den Behandling tillod jeg mig at rette den Bøn til det høie Things Medlemmer, om, for saa vidt de ikke vare overtydede om, at den Fremstilling, jeg havde givet af Lokaltiteterne paa Njøbenhavns Jernbanegaard, var fuldstændig rigtig, og at disse Lokaltiteter ere i høieste Grad uforvarlige og utilskræffelige til den Trafik, der allerede nu skal besørjes, da

selv at ville tage disse Lokaltiteter i Diehyn. Hvis noget af de ærede Medlemmer af det høie Thing skulde have fulgt denne Anmodning fra min Side, saa er jeg vis paa, at de maa være komne til det Resultat, at min Fremstilling er stemmende med de virkelige Forhold, og jeg tør i saa Fald ogsaa haabe, at de ville hjælpe til at afhjælpe disse uforvarlige og uanstændige Forhold, der findes med Hensyn til Lokaltetsforholdene der. — Inden jeg slutter de Bemærkninger, jeg har troet at burde knytte til de enkelte Vædringsforslag, har jeg tilbage at takke det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt Vædringsforslagene under Nr. 371 og 374.

Scharling: Den ærede Ordfører oplyste, at det under Forudsætning af, at Flertallets Indstillinger vedtages, kun er meget ringe Forandringer, som Finantslovsforslaget er undergaaet fra 2den til 3die Behandling. Dette forholder sig fuldkommen rigtigt; naar man ser bort fra — hvad den ærede Ordfører ogsaa gjorde — det nye Laan, som findes paa § 27, 3die Afsnit, vil den hele samlede Bevilling paa §§ 12—27 kun blive omtrent en 300,000 Kr. større, end den var, da 2den Behandling sluttedes. Men deraf falder dog 221,000 Kr. paa de Bygninger, som maa gives Militærvæsenet i Erstatning for denne Bygning, som Rigsdagen har lagt Beslag paa, og dette kan da egentlig ikke betragtes som noget Nytt, der bevilges. Det træder kun i Stedet for Noget, man havde, og som man har maatte opgive til Rigsdagens Brug, saa at det vil ses, at den egentlige, virkelige Forøgelse fra 2den til 3die Behandling bliver overmaade ringe. Den ærede Ordfører motiverede dette ved at udtale, at der fra Regjeringens og fra Flertallets Modstanderes Side ikke var viist noget større Ønske om at komme til Forstaaelse om Finantsloven. Jeg maa nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse derimod. Der har hos Repræsentanterne for Folkethingets Høire i Finantsudvalget været et levende Ønske om at komme til Forstaaelse om Finantsloven, og der har sandelig ikke fra vor Side fundet nogen som helst afvisende Holdning Sted. Jeg kan derimod give Finantsudvalgets Flertal det Vidnesbyrd, at det ikke har viist den fjerneste Tilbøielighed til nogen som helst Imødekommen, og dertil ligger Grunden til, at der ikke er kommet nogen Forstaaelse i Stand mellem 2den og 3die Behandling. Selve de Bevillinger, som der nu er Spørgsmaal om at give fra Flertallets Side til 3die Behandling, ere jo som sagt kun af meget ringe Omfang. Hvad særlig Postvæsenet angaar, da maa jeg